इत्युक्त्वा स अतीव चीत्कारं कृतवान्। ततः स रजकस्तेन चीत्कारेण प्रबुद्धो निद्राविमर्दकोपादुत्थाय गर्दभं लगुडेन ताडयामास। अतो ऽहं ब्रवीमि।

पराधिकारचर्चां यः कुर्यात्स्वामिहितेच्छया।
स विषीदति चीत्कारात्ताडितो गर्दभो यथा॥

---

9. Der Löwe, die Maus und die Katze (2, 4).

5 अस्त्युत्तरापथे ऽर्बुदशिखरनाम्नि पर्वते महाविक्रमो नाम सिंहः। तस्य पर्वतकन्दरमधिशयानस्य केसराग्रं मूषिकः कश्चिच्छिनत्ति। स सिंहः केसराग्रं लूनं बुद्ध्वा कुपितो विवरान्तर्गतं मूषिकमलभमानो ऽचिन्तयत्। किं विधेयमत्र। भवतु। एवं श्रूयते।

क्षुद्रशत्रुर्भवेद्यस्तु विक्रमान्न स नम्यते।
तं निहन्तुं पुरस्कार्यः सदृशस्तस्य सैनिकः॥

10 इत्यालोच्य तेन ग्रामं गत्वा दधिकर्णनामा बिडालो मांसाद्याहारेण संतोष्य प्रयत्नादानीय स्वकन्दरे धृतः। ततस्तद्भयान्मूषिको बहिर्न निःसरति। तेनासौ सिंहो ऽक्षतकेसरः सुखं स्वपिति। मूषिकशब्दं यदा यदा शृणोति तदा तदा सविशेषं तं बिडालं मांसाहारदानेन संवर्धयति। अथैकदा स मूषिकः क्षुधा पीडितो बहिः संचरंस्तेन मार्जारेण प्राप्तो व्यापादितः खादितश्च। अनन्तरं स सिंहो यदा कदा चिदपि मूषिकशब्दं न शुश्राव तदोपयोगा-
15 भावात्तस्य बिडालस्याहारदाने मन्दादरो बभूव। अतो ऽहं ब्रवीमि।

निरपेक्षो न कर्तव्यो भृत्यैः स्वामी कदा च न।
निरपेक्षं प्रभुं कृत्वा भृत्यः स्याद्दधिकर्णवत्॥

---

10. Die Kupplerin und die Glocke (2, 5).

अस्ति श्रीपर्वतमध्ये ब्रह्मपुराख्यं नगरम्। तत्र शैलशिखरे घण्टाकर्णो नाम राक्षसः प्रतिवसतीति जनप्रवादः श्रूयते। एकदा घण्टामादाय पलायमानः कश्चिच्चौरो व्याघ्रेण
20 व्यापादितः। तत्पाणिपतिता घण्टा वानरैः प्राप्ता। ते वानरास्तां घण्टामनुक्षणं वादयन्ति। ततो नगरजनैर्मनुष्यः खादितो दृष्टः प्रतिक्षणं घण्टारावश्च श्रूयते। अनन्तरं घण्टाकर्णः कुपितो मनुष्यान्खादति घण्टां च वादयतीत्युक्त्वा जनाः सर्वे नगरात्पलायिताः। ततः करालया नाम कुट्टन्या विमृश्य मर्कटा घण्टां वादयन्तीति स्वयं विज्ञाय राज्ञा विज्ञापितः। देव। यदि कियद्धनोपक्षयः क्रियते तदाहमेतं घण्टाकर्णं साधयामि। ततो राज्ञा तुष्टेन
25 तस्मै धनं दत्तम्। कुट्टन्या च मण्डलं कृत्वा तत्र गणेशादिगौरवं दर्शयित्वा स्वयं वानरप्रि-